

14 Οκτωβρίου 2016

**Δελτίο Τύπου
Ομοσπονδίας Αμβυκούχων – Αμπελουργών**

Σύμφωνα με δημοσίευμα της Εφημερίδας Έθνος που κυκλοφόρησε σήμερα 14/10/2016 κύκλοι του Υπουργείου Οικονομικών επιχειρούν την εξομοίωση του φόρου των αμπελουργών- αμβυκούχων που διενεργούν 48ωρες αποστάξεις προς ενίσχυση του ήδη χαμηλού εισοδήματός τους, με τους μεταποιητές και διατήρηση της έκπτωσης του 50% που καταχρώνται τόσα χρόνια αριθμός μεταποιητών - αποσταγματοποιών και η οποία σε καμία περίπτωση δεν θα έπρεπε να εφαρμόζεται στο Τσίπουρο όπως έχει τονίσει με έγγραφο της και η Commission από το 2012.

Η δικαιολογία είναι η αύξηση των εσόδων από την παράνομη διακίνηση τσίπουρου. Είναι γνωστό ότι στα μέρη που καταναλώνονται χύμα ποσότητες διακινούνται μεγάλοι όγκοι και σε χαμηλή τιμή. Το προϊόν αυτό που καταναλώνεται υπό αυτές τις συνθήκες δεν μπορεί να προέρχεται από παραγωγό που πληρώνει μεν κατ' αποκοπή το φόρο, αλλά δεν είναι μικρός όταν είναι στα 60 λεπτά και δεύτερον δεν είναι το μόνο έξοδο του παραγωγού. Στη συμβολή του πρέπει να προσμετρήσει κανείς τα έξοδα της καλλιέργειας της αμπέλου και τους ενδιάμεσους φόρους που πρέπει σωρευτικά να υπολογιστούν για να καταλήξουμε στη φορολογία, τις φυσικές καταστροφές αλλά και την εργασία του για την παραγωγή μόνο της πρώτης ύλης. Στα παραπάνω δεν υπολογίζουμε το φόρο στο κρασί και άλλα. Για να πουλάει φτηνά ο παραγωγός σημαίνει α) ότι έχει μεγάλες ποσότητες και β) ότι πουλάει κάτω του κόστους παραγωγής. Αυτό δεν συνάδει με την κοινή λογική. Κάτι άλλο πρέπει να συμβαίνει λοιπόν.

Η προσοχή μας στρέφεται στις εισαγωγές παράνομης αλκοόλης και υποκατάστατου του τσίπουρου και στην παράνομη προμήθεια πρώτης ύλης. Οινοποίηση από επιτραπέζια σταφύλια που δεν έχουν δικαίωμα οινοποίησης κάποια λόγω επιδοτήσεων και άλλα γιατί δεν είναι διπλής ή τριπλής χρήσης ή επιτρέπεται η οινοποίηση τους ανά περιοχές.

Ενώ όλα αυτά τα έχουμε καταγγείλει τόσο στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων όσο και στο Υπουργείο Οικονομικών, την ίδια στιγμή τα όργανα ελέγχου του Υπουργείου φαίνεται να αδρανούν ή να κάνουν αναποτελεσματικούς ελέγχους ώστε να βρεθούν οι εισαγωγές σε οινόπνευμα και υποκατάστατα του τσίπουρου από γειτονικές χώρες καθώς και οι άμβυκες που λειτουργούν παράνομα. Το γεγονός αυτό ζητάμε τόσο εμείς όσο και ο ΣΕΑΟΠ και η ΕΝΕΠΑΠΕ, όπως διαβάσαμε σε πρόσφατο δημοσίευμα, χρόνια

τώρα.

Τα έσοδα που επιδιώκει το Υπουργείο θα τα λάβει αν ελέγξει το χώρο, γεγονός στο οποίο δεν αντιτιθέμεθα υπό την προϋπόθεση πάντα της αναλογικότητας όπως εκφράζεται από την σχετική οδηγία και όπως έχει μεταφραστεί και στη σύσταση του ΟΟΣΑ σε σχέση με το ποιος είναι μικρός παραγωγός.

Περισσότερα έσοδα πιστεύουμε ότι θα επιτύχει αν ελέγξει την κυκλοφορία και εφαρμόσει το ισοζύγιο και βρεθεί ποιος είναι ο διακινητής του παράνομα εισαγόμενου προϊόντος. Ταυτόχρονα θα προστατεύσει την τιμή της σταφυλής και τον Ελληνικό αμπελώνα.

Υπάρχουν δημοσιεύματα τα οποία καταδικάζουμε και τα οποία επιχειρούν να ταυτοποιήσουν τον αμπελουργό - παραγωγό με κάποιον ο οποίος λειτουργεί παράνομα και διακινεί αμφιβόλου ποιότητας προϊόν. Θέλουμε να τονίσουμε ότι δεν υπάρχει καμία παρανομία στον τρόπο λειτουργίας των αμπελουργών - αποσταγματοποιών και όπως γνωρίζουμε από το Γενικό Χημείο του Κράτους κανένας μέχρι σήμερα «διήμερος» δεν έχει κατηγορηθεί για ακαταλληλότητα του προϊόντος του.

Επειδή όμως οι καιροί είναι δύσκολοι και ύποπτοι ζητήσαμε την ταυτοποίηση των προϊόντων μας προκειμένου να μην βρεθούμε εκτεθειμένοι σε κακόβουλες πράξεις.

Το τσίπουρο είναι παραδοσιακό προϊόν, παράγεται από Έλληνες αμπελουργούς που έχουν μεράκι και έχει ως αποδέκτη τον Έλληνα καταναλωτή ο οποίος ζητά την κατανάλωση παραδοσιακού, αυθεντικού προϊόντος κι έτσι πρέπει να παραμείνει. Σε αντίθετη περίπτωση θεωρούμε ότι θα πάρει το δρόμο της Φέτας και άλλων προϊόντων με γλυκάνισο που έχουν δικαίωμα στο 50% αλλά τελικά έχασαν την παραδοσιακότητά τους.

Η διασφάλιση του, προϋποθέτει τον έλεγχο της πρώτης ύλης. Σε μια πρόσφατη ανάλυση η οποία απεστάλη από κάποιον φορέα, στα όργανα της επιτροπής γίνεται λόγος για μεγάλες ποσότητες οι οποίες διακινούνται από στέμφυλα που δεν γνωρίζουμε την προέλευση τους αλλά και την παραγωγή τους. Γιατί όταν υπολογίσαμε τα ποσοστά που καταλόγιζε ως διακινούμενη ανυπολόγιστη παραγωγή και νόμιμη παραγωγή, δεν έφτανε ο Ελληνικός αμπελώνας.

Το Τσίπουρο πρέπει να παράγεται από στέμφυλα σταφυλής Ελληνικής προέλευσης άλλως διατρέχουμε τον κίνδυνο, να χάσουμε την ονομασία Τσίπουρο και την τυπικότητα του. θεωρούμε ότι ουσιαστικότερος θα ήταν ο έλεγχος της διακίνησης της πρώτης ύλης και θα απέδιδε τα νόμιμα στο κράτος και ίσως θα εξεταζόταν μια μείωση στο φόρο που όπως είναι φυσικό δεν είναι ευχάριστος όπως και κανένας φόρος. Καταλήγοντας θεωρούμε αυτονόητο ότι οποιαδήποτε σύγκριση προς εφαρμογή φορολογίας θα πρέπει να πραγματοποιείται σε ομοειδή προϊόντα και λαμβάνοντας υπόψιν το σύνολο της φορολογικής επιβάρυνσης.